

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง มาตรการด้านภาษีเพื่อจูงใจการตัดสินใจลงทุนในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามาตรการด้านภาษีเพื่อจูงใจการตัดสินใจลงทุนในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยศึกษาจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของธุรกิจไทยที่เข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนามจำนวนห้าราย กลุ่มที่สองคือเจ้าหน้าที่ของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องจำนวนสามราย ศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนของต่างชาติ สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่จูงใจ รวมทั้งปัญหาที่เกี่ยวข้องในการลงทุนในประเทศเวียดนามสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 ลักษณะทั่วไปของการลงทุนในประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีปัจจัยที่ทำให้เป็นประเทศที่น่าลงทุนได้แก่ความมีเสถียรภาพของรัฐบาลเวียดนาม ประกอบกับผู้นำประเทศมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการบริหารประเทศและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างจริงจัง ประเทศเวียดนามมีแหล่งมีพลังงานและแร่ธาตุ น้ำมันดิบกระจายอยู่ทั่วทุกภาค ประกอบกับชาวเวียดนามเริ่มมีกำลังซื้อมากขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ มีกฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรง ส่งผลให้เวียดนามเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยสูงแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนเกิดความเชื่อมั่นและตัดสินใจเข้ามาลงทุน นอกจากนี้เวียดนามให้ความสำคัญกับการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ตลอดจนสาธารณูปโภคต่างๆ ให้มีความสะดวกและทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ เวียดนามมีแรงงานคุณภาพจำนวนมาก อัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียน เอเปค รวมทั้งการเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก(World Trade Organization : WTO) ลำดับที่ 150 การลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่เข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนามมากที่สุด โดยมีโครงการลงทุนทั้งสิ้น 1,903 โครงการ รองลงมาคือประเทศสิงคโปร์และประเทศไต้หวัน

รูปแบบการลงทุนต่างชาติในเวียดนามสามารถมีหลายรูปแบบ เช่น กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign - Owned Enterprise) เป็นการลงทุนขององค์กร หรือเอกชนจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการทั้งหมดต้องได้รับใบอนุญาต และจดทะเบียนการก่อตั้งจาก The Stat Committee for cooperation and Investment : SCCI กิจการร่วมทุน (Joint Ventures : JV) เป็นกิจการที่ก่อตั้ง โดยสัญญาร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างประเทศรายเดียวหรือหลายรายกับนักลงทุน

ท้องถิ่น เพื่อดำเนินกิจการทางธุรกิจร่วมกันหรือบางกรณีอาจเป็นการดำเนินการระหว่างรัฐบาลต่างประเทศกับรัฐบาลเวียดนามและรัฐบาล การทำเป็นสัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ(Business Co - operation Contract : BCC) เป็นการร่วมทุนทำธุรกิจระหว่างนักลงทุนต่างประเทศกับนักลงทุนของเวียดนาม ในบางครั้งการทำธุรกิจที่เป็นหุ้นส่วนชาวเวียดนามขาดความชำนาญ จึงทำให้มีข้อตกลงให้หุ้นส่วนชาวต่างชาติ ซึ่งอาจมีมากกว่า 1 ราย เข้าร่วมทำธุรกิจด้วย กิจการลงทุนดำเนินการแล้วโอนให้รัฐ (Build-Operate-Transfer Contract : BOT) เป็นรูปแบบการลงทุนที่เป็นข้อตกลงระหว่างนักลงทุนและผู้แทนของรัฐบาลในการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน นอกเหนือจากรูปแบบการลงทุนดังกล่าวแล้วนักลงทุนต่างชาติอาจขยายกิจการในเวียดนามในรูปแบบอื่นๆ ได้อีกคือ สำนักงานตัวแทน (Representative Offices) สาขา (Branches) ดำเนินการได้เฉพาะธุรกิจบางประเภทเท่านั้น เช่น บริษัทบัญชี ธุรกิจธนาคาร ธุรกิจประกันภัยและบริษัทกฎหมาย เป็นต้น

ปัจจุบันตลาดทุนของประเทศเวียดนามมี 2 แห่ง คือ ตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City Securities Trading Center : HoSTC) และตลาดหลักทรัพย์ฮานอย (Hanoi Securities Trading Center : HaSTC) หน่วยงานที่ดูแลคือ The State Securities Commission of Vietnam (SSC) ปัจจุบันบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของเวียดนามมี 153 แห่ง บริษัทส่วนใหญ่เคยเป็นกิจการของรัฐมาก่อน

5.2 สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มุ่งใจในการลงทุนที่ประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีการใช้มาตรการต่างๆ ในการส่งเสริมและควบคุมการลงทุน มาตรการด้านภาษี เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่มุ่งใจให้นักลงทุนจากชาวต่างชาติ สนใจเข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนาม สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ประเทศเวียดนามเมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีประเทศไทยเพื่อมุ่งใจให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้คือ

5.2.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1. อัตราภาษีเงินได้ของชาวต่างชาติ 0 – 40% โดยเงินได้ขั้นต้นระหว่าง 0 – 8,000,000 ดอลลาร์ต่อเดือน หรือ 0 – 319,280 เหรียญสหรัฐต่อเดือนได้รับการยกเว้นภาษี เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย อัตราภาษีเงินได้ 0 – 37% โดยยกเว้นสำหรับเงินได้สุทธิระหว่าง 0 – 150,000 บาทต่อปี หรือ 0 – 4,215 เหรียญสหรัฐต่อปี ประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางอัตราภาษีที่มากกว่าประเทศไทย

2. ชาวต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในประเทศเวียดนามมีระยะเวลาเกินกว่า 183 วันขึ้นไป เสียภาษีเงินได้ในอัตรา 0 – 40% หากไม่ถึง 183 วันเสียภาษีเงินได้ในอัตรา 25% ประเทศไทยกำหนดระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่ 180 วันขึ้นไปเสียภาษีเงินได้ หากไม่ถึง 180 วันไม่ต้อง

เสียภาษี ดังนั้นประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางระยะเวลามากกว่าประเทศไทย

5.2.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

1. ผู้ประกอบการชาวต่างชาติ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา 25% ประเทศไทย เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอัตรา 30% ประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มากกว่าประเทศไทย

2. ภาษีการโอนกำไรกลับประเทศประเทศเวียดนามได้รับการยกเว้นภาษี ส่วนประเทศไทยเสียภาษีการโอนกำไรกลับประเทศในอัตรา 10% ดังนั้นประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมากกว่าประเทศไทย

5.2.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. สำหรับสินค้าและบริการส่งออก อัตราภาษี 0%

2. สำหรับสินค้าและบริการ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ประเทศเวียดนามมีอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม 5% ส่วนประเทศไทยกำหนดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการ 7% ส่งผลให้ประเทศเวียดนามมีสิทธิประโยชน์ทางภาษีมากกว่าประเทศไทย

5.2.4 ภาษีนำเข้าและส่งออก

1. การนำเข้าวัตถุดิบมาเพื่อผลิตแล้วส่งออก ได้รับการยกเว้นภาษี

2. การนำเข้า เครื่องมือ เครื่องจักร และยานพาหนะเพื่อการขนส่งได้รับการยกเว้นภาษี ทางด้านประเทศไทยมีการเสียภาษีนำเข้าสำหรับเครื่องจักร วัตถุดิบ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่นำเข้ามาเพื่อดำเนินการ โดยอัตราภาษีนำเข้าขึ้นอยู่กับเขตที่ตั้งของกิจการ ดังนั้นจากการเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีนำเข้า ประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมากกว่าประเทศไทย

5.2.5 สถานที่พิเศษทางภาษี

เป็นเขตเศรษฐกิจที่ประเทศเวียดนามจัดให้มีสิทธิพิเศษทางภาษี เพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้าไปลงทุนในประเทศให้มากขึ้น

5.2.5.1 เขตเศรษฐกิจพิเศษตะวันออก - เซโน

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับนักลงทุนที่เป็นชาวลาวและชาวต่างประเทศ เสียภาษีเงินได้ในอัตรากว้างที่คือ 5%

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล

- พื้นที่โซน A เป็นพื้นที่ที่มีการวางแผนพัฒนาให้เป็น เขตการค้าปลอดภาษี บริการสนามกอล์ฟ และโรงแรม ได้รับการยกเว้นภาษี 2- 10 ปี หลังจากนั้นเสียภาษี 8% เริ่มจากรุรกิจมีกำไร

- พื้นที่โซน B เป็นพื้นที่ที่มีการวางแผนพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า รวบรวมและกระจายสินค้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เมื่อมีกำไรจะได้รับการยกเว้นภาษีระยะเวลา 6 ปี 3 ปี ต่อมาเสียภาษีในอัตราร้อยหนึ่งคือ 12.5% ของอัตราร้อยปกติ เมื่อพ้นระยะเวลาแล้วเรียกเก็บในอัตราคือ 25%

3. สิทธิในการเช่าที่ดิน สามารถเช่าที่ดินได้ระยะเวลานาน โดยไม่จำกัดการลงทุน

5.2.5.2 เขตการค้าลาวป่าว

1. ภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับผู้ลงทุนในเขตนี้เสียภาษีเงินอัตร 50% ของอัตรปกติ

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้รับการยกเว้นภาษี 8 ปี หลังจากนั้นเสียภาษีเงินได้ในอัตร 10% เท่ากันทุกประเภทธุรกิจ

3. สิทธิในการเช่าที่ดิน ถ้าเช่าคิดเป็นอัตราคงที่ตลอดระยะเวลาที่มีการเช่าที่ดินและได้รับการยกเว้นค่าเช่าเป็นระยะเวลา 11 ปี

5.2.5.3 จังหวัด An Giang

1. ภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี นับจากวันแรกที่มีกำไรสำหรับโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานโครงการอื่นๆ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี นับจากวันแรกที่ธุรกิจเริ่มมีผลกำไร และจะได้รับการลดหย่อนภาษีในอัตร 50% ในปีต่อไป

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับการยกเว้น

3. สิทธิในการเช่าที่ดิน ได้รับลดค่าเช่าที่ดิน หากจ่ายค่าเช่าล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 5 ปี จะได้รับการลดค่าเช่าในอัตร 5% ถ้าจ่ายค่าเช่าที่ดินล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 25 ปี ก็จะได้รับ การลดค่าเช่าที่ดินในอัตร 25% ถ้าจ่ายค่าเช่าที่ดินล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 30 ปี ก็จะได้รับ การลดค่าเช่าที่ดินในอัตร 30%

จากการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สถานทีพิเศษ ซึ่งมีสิทธิประโยชน์ทางภาษีในแต่ละเขตต่างกันของประเทศเวียดนามเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทย ประเทศไทยมีการกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุนทั่วประเทศ 3 เขต ซึ่งธุรกิจที่ตั้งในแต่ละเขตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ทางภาษีระหว่างประเทศเวียดนามกับประเทศไทยในด้านการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจที่ส่งเสริมการลงทุน ประเทศเวียดนามให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมมากกว่า

5.3 ความเห็นภาคเอกชน และภาครัฐในประเด็นภาษีที่จูงใจ

1. ความเห็นภาคเอกชน มีความพึงพอใจมากถึงมาตรการด้านภาษีของประเทศเวียดนาม ในการให้สิทธิประโยชน์ต่อผู้ลงทุนเป็นอย่างมากในเรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคลได้แก่ การโอนผลกำไรกลับประเทศได้รับการยกเว้นภาษี ประเทศไทยเสียภาษีอัตรา 10% ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับธุรกิจอัตรา 25% ประเทศไทยอัตรา 30% เมื่อนำเข้าวัตถุดิบ เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์นำเข้า เพื่อดำเนินการทางธุรกิจผลิตแล้วส่งออกได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราภาษี 5% ประเทศไทยอัตรา 7% ซึ่งสิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าวส่งผลต่อสินค้าที่มีต้นทุนการผลิตต่ำ และราคาสินค้าอยู่ในระดับที่ผู้ซื้อสามารถซื้อได้ ส่งผลดีด้านธุรกิจคือสะท้อนถึงความเจริญเติบโตทางธุรกิจที่ได้เข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนามแต่ภาคเอกชน ไม่ได้ให้ความสำคัญสำหรับการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีทางการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สถานที่พิเศษ หรือจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพราะแต่ละเขตอยู่ห่างไกลความเจริญ ซึ่งประเทศเวียดนามต้องการให้เข้าไปลงทุนในประเทศแบบกระจายตามเมืองต่างๆ ด้านอัตราภาษีส่งออกไม่ให้ความสำคัญเท่าใด เพราะการเข้าไปลงทุนในประเทศเวียดนาม มีได้มุ่งเน้นด้านการผลิตและส่งออกแต่เน้นขยายกิจการด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อัตราเงินได้ที่อยู่ในช่วงเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นของชาวต่างชาติมากกว่าชาวเวียดนาม หรือระยะเวลาการพำนักในประเทศเวียดนามมากกว่าประเทศไทย ไม่ได้ให้ความสนใจเท่าใดหรือให้ความสนใจน้อย หรือแทบจะไม่ได้นำมาเป็นข้อพิจารณาในการตัดสินใจลงทุน เนื่องจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นผลพวงจากการดำเนินการทางธุรกิจ

2. ความเห็นภาครัฐ มีการให้คำแนะนำกับผู้สนใจที่ต้องการลงทุนในประเทศเวียดนามถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลในเรื่อง อัตราภาษีและการโอนผลกำไรกลับประเทศของประเทศเวียดนาม การแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ สถานที่พิเศษทางภาษีในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแต่ละเขตแตกต่างกัน ซึ่งประเทศไทยต้องเสียภาษีขึ้นอยู่กับประเภทและสถานที่ตั้ง การเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ ของประเทศเวียดนาม ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามกรอบของการเป็นสมาชิกขององค์กรที่กำหนดไว้ และอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ประเทศเวียดนามเรียกเก็บจากสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในอัตรา 5%

5.4 ปัญหาอุปสรรคต่อการลงทุน

1. ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี ในการลงทุนแต่ละเขตหรือแต่ละจังหวัดต่างกัน ส่งผลให้ผู้ลงทุนบางครั้งสับสนในการได้รับสิทธิประโยชน์ว่าอยู่ภายในเขตหรือนอกเขต มีการควบคุมการนำเข้าสินค้าบางประเภทเพื่อคุ้มครองผู้ผลิตในเวียดนาม

2. ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับมีการเปลี่ยนแปลงที่บ่อยครั้ง ผู้ลงทุนต้องคอยติดตามข้อมูลตลอดเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในทางปฏิบัติ ตลอดจน กฎระเบียบต่างๆ ยังขาดความชัดเจน หรือแตกต่างกันหากเกิดข้อพิพาทขึ้นประเทศเวียดนามพิจารณาตัดสินลงโทษ โดยคำนึงถึงผลได้ผลเสียของประชาชนส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงมีผลต่อการตัดสินใจเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

3. ด้านคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภคต่างๆ สำหรับผู้ประกอบการไม่สะดวก และค่าใช้จ่ายในการขนส่งค่อนข้างสูง

4. ด้านข้อมูลข่าวสาร ขาดข้อมูลข่าวสารด้านสถิติการนำเข้า และการส่งออก ในรายสินค้าตามที่เกิดขึ้นจริงมีเฉพาะข้อมูลที่เป็นกลุ่มสินค้าที่รัฐบาลประกาศอย่างเป็นทางการ และขาดแคลนข้อมูลที่จำแนกเป็นรายสาขาเศรษฐกิจและรายธุรกิจทำให้นักลงทุนมีข้อจำกัดในการตัดสินใจลงทุน

5. ด้านอื่นๆ เช่น นักลงทุนท้องถิ่นขาดแคลนเงินทุน ขาดประสบการณ์ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการร่วมทุน การขาดแคลนแรงงานฝีมือ และผู้บริหารระดับกลางที่มีประสบการณ์ ในการดำเนินธุรกิจสมัยใหม่ ด้านการปฏิรูประบบการเงิน การธนาคารยังมีความล่าช้าอยู่ ในการทำธุรกิจโดยใช้เงินสกุลเงินดอลลาร์ และดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ไม่นิยมใช้เช็ค การจัดกิจกรรมทุกประเภท รวมทั้งการส่งเสริมการขาย ต้องขออนุญาตก่อน ทำให้ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาสูง และทั้งยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ด้านกฎหมายที่ดิน ไม่นอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินอย่างถาวร แต่ให้เช่าที่ดินระยะยาว โดยเสียค่าธรรมเนียมสิทธิในการใช้ที่ดินที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ นำไปเป็นหลักประกันค้ำประกันไม่ได้ และไม่สามารถให้เช่าช่วงได้

5.5 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ประเทศเวียดนามมีมาตรการด้านภาษีที่จูงใจนักลงทุนดีกว่าเมื่อเทียบกับประเทศไทยกล่าวคือ ด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาชาวต่างชาติได้รับการยกเว้นภาษีหากพำนักในประเทศเวียดนามตั้งแต่ 183 วันขึ้นไป โดยยกเว้นเงินได้ขั้นต้นระหว่าง 0 – 8,000,000 ดอลลาร์ต่อเดือน แต่ถ้าชาวต่างชาติพำนักในประเทศน้อยกว่า 183 วัน ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 25 ประเทศไทยได้รับการยกเว้นภาษีหากพำนักในประเทศไทยน้อยกว่า 180 วันขึ้นไปและมีเงินได้สุทธิตั้งแต่ 0 – 150,000 บาท ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล ประเทศเวียดนามมีอัตราภาษีที่ต่ำกว่าประเทศไทย การโอนผลกำไรกลับประเทศได้รับการยกเว้นภาษี ส่วนประเทศไทยเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 ด้านภาษีนำเข้าได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า หากนำวัตถุดิบเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก เครื่องจักร เครื่องมือ นำเข้ามาเพื่อดำเนินการในกิจการและลดอัตราภาษีนำเข้าของสินค้าบางกลุ่ม ตามข้อตกลงการเป็นสมาชิกเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) และสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ประเทศไทยอัตราภาษีนำเข้าขึ้นอยู่กับเขตและที่ตั้งของกิจการ หาก

ธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษี ด้านอัตรากำหนดค่าเพิ่ม ประเทศเวียดนามมีอัตรากำหนดค่าที่ต่ำกว่าประเทศไทยร้อยละ นอกจากนี้ประเทศเวียดนามยังมีการแบ่งเขตพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยแต่ละเขตให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างกันตามโครงการ ประเภท และสถานที่ตั้ง จากการศึกษามาตรการด้านภาษีที่ประเทศเวียดนามพบว่า สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ ขวัญทิษา เชื้อดี (2545) ที่ได้กล่าวไว้ในการค้นคว้าแบบอิสระว่า ประเทศจีนกำหนดภาษีที่นำมา จูงใจนักลงทุนต่างชาติ มีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในจีนเกิน 90 วันจะต้องเสียภาษีในอัตรากำหนดค่าของเงินได้สุทธิ ภาษีเงินได้นิติบุคคลและสิทธิประโยชน์ของนักลงทุนต่างชาติ ในเขตส่งเสริมการลงทุนจะได้รับการยกเว้นและลดหย่อนภาษี และได้รับการยกเว้นภาษีท้องถิ่น เป็นต้น

ในการเปรียบเทียบประเด็นภาษีที่จูงใจภาคเอกชนเห็นว่า ภาษีที่จูงใจต่อผู้ลงทุนเป็นอย่างมาก ได้แก่ การโอนผลกำไรกลับประเทศและภาษีนำเข้าที่ได้รับการยกเว้นภาษี อัตรากำหนดค่าเงินได้นิติบุคคลและอัตรากำหนดค่าเพิ่มที่น้อยกว่าประเทศไทย แต่ภาคเอกชนมิได้ให้ความสำคัญกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ ได้แก่ อัตรากำหนดค่าส่งออกเนื่องจากผลิตเพื่อจำหน่ายมากกว่าผลิตเพื่อการส่งออก ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพราะอยู่ห่างไกลความเจริญ ส่วนภาครัฐเห็นว่า สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลเรื่องอัตรากำหนดค่าที่ทางประเทศเวียดนามจัดเก็บ การโอนกำไรกลับประเทศ การได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากการแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ผลจากการที่ประเทศเวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การต่างๆ และอัตรากำหนดค่าเพิ่มที่ประเทศเวียดนามได้จัดเก็บ ให้ความสำคัญกับผู้ลงทุนและมีการให้คำแนะนำกับผู้สนใจที่ต้องการลงทุนมากที่สุด

ปัญหาอุปสรรคต่อการลงทุนในประเทศเวียดนามด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี ในด้านการลงทุนแต่ละเขต ผู้ลงทุนปฏิบัติต่างกันระหว่างภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษกับนอกเขตเศรษฐกิจพิเศษ ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับมีการเปลี่ยนแปลงที่บ่อยครั้ง ด้านคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภคต่างๆ ไม่สะดวก ค่าใช้จ่ายในการขนส่งค่อนข้างสูง หากลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ หรือเมืองที่ห่างไกลความเจริญ และขาดแคลนข้อมูลข่าวสารทำให้นักลงทุนมีข้อจำกัดในการตัดสินใจ

จากการศึกษามาตรการด้านภาษีที่ประเทศเวียดนามพบว่า สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ เสาวลักษณ์ หนูสวัสดิ์ (2546) ที่ได้กล่าวไว้ในการค้นคว้าแบบอิสระว่า ประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่นักลงทุนมากที่สุดเพราะประเทศเวียดนามมีอัตรากำหนดค่าไปต่างประเทศและ การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราที่ต่ำกว่าประเทศไทยและประเทศจีน ดังนั้นประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่ได้รับความสนใจ จากนักลงทุนต่างชาติมากที่สุดในภูมิภาคเอเชีย